

TÚLLÉPÉS

AZ AQUILA NEGYEDÉVI FOLYÓIRATA

2022/II. MÁJUS 1.

ÚJ VILÁGREND? NEM!
RAGASZKODOM A RÉGIHEZ.

KÜZDELEM ÖNMAGUNK ELLEN

SZENT MAXIMILIAN KOLBE ÉLETE

UFÓK LÉTE...
C.G.JUNG KONTRA AQUILA

TÚLLÉPÉS

9. évfolyam 2. szám

Megjelent: 2022. május 1.

Az AQUILA katolikus közösség negyedévi folyóirata

A kizárólagos materiális gondolkodáson túllépve: lelkiiség, spirituális kultúra — filozófiai, teológiai, pszichológiai, szociológiai, művészeti és egyéb tudományos megközelítésben.

Megjelenési gyakorisága: Negyedévi folyóirat

A folyóirat régi példányai az archívumban megtalálhatók.

Nemzetközi azonosítószám: HU ISSN 2064-7700

Alapítás ideje: 2014. július 1.

Tartalom

Kedves Olvasóink!	4
ÚJ VILÁGREND? NEM! Ragaszkodom a régihez	6
Kétféle megközelítés lehet. Egyik, ami elkerülhetetlen és kívánatos, jobbító fejlődés, ezzel is foglalkozom a cikkben. A másik, amit senki sem kíván, csak akik kitalálták, ami ellen harcolni kell...	
Küzdelem önmagunk ellen	17
... önmagammal küzdök, és bárhogya is csinálom, ez a küzdés mindig épp olyan nehéz, amilyen erős vagyok ... Ebben az írásban szeretnék ezzel párhuzamosan a társadalomról, civilizációról is beszélni...	
Szent Maximilian Kolbe élete	19
... Amikor Rajmund kilenc éves volt, elmondta édesanyjának, hogy álmot látott. Megjelent neki a Szűzanya és két koronát tartott a kezében: egy fehérét és egy bíbor színűt. Megkérdezte Rajmundtól, melyiket választja...	
UFÓK léte... C.G.JUNG KONTRA AQUILA	25
... Jung az ufókról írt könyvének a címe - amiből idézek - Carl Gustav Jung: Titokzatos jelek az égen ... melléteszem szinte kortársát, Karl Rahnert, a nagy teológust ...	
Impresszum	31

Kedves Olvasóink!

Szeretettel köszöntjük Önöket, s reméljük, hogy sok kellemes, gondolkodással töltött időt szerzünk Önöknek, és idővel egyre több olvasónk lesz. *Elindult a kilencedik évünk.*

Miért indítottuk el ezt az eleinte negyedévente (majd terveink szerint sűrűbben) megjelenő elektronikus kiadványunkat?

Az ok a kiadó AQUILA Közösség lelkeségéből fakad. Mi 35 éve vagyunk katolikus közösség, mely eddig sokféle működési formációt is létrehozott, és fenn is tart.

Ami a cikkek tartalmára vonatkoztatott igényünk: újszerű, valós értéket hordozó gondolkodás jellemezze, és csakis a végső igazsághoz közelítő, kereső elképzelés érvényesüljön. A cikkekért nem tudunk fizetni, ahogyan az olvasásuk is ingyenes.

Keressük a spirituálisan is korrekt, univerzális szintet jobban megközelítő, teljes körű tudományos gondolkodást, nyitottságot, bátorságot, hogy minél jobban megismerhessük az embert, a földi létet és az univerzumot.

Célunk az emberi kultúra, a tudományos élet kitágított gondolkodás felé való rehabilitációja. Joseph Ratzinger szavaival élve: *„Senki sem állíthatja azt, hogy ő a szó igazi értelmében „tudja”, hogy Isten nem létezik. De felállíthatja azt a hipotézist, hogy nem létezik, s ebből a tételből próbálhatja megmagyarázni az univerzumot.”* (Krisztusra tekintve) Mi azt látjuk, hogy a jelenlegi tudományos élet megnyilvánulásai szinte csak földies, materiális szempontból próbálják megérteni, megélni a világot. Az így (meg)magyarázott földi világ jelenségei nagyon sok esetben — jelenleg még felmérhetetlenül, vagy be nem vallottan — téves következtetésekre vezethetnek. Pl. a világ keletkezésének módja, oka. Vagy az ember megjelenésének ideje, hogy miből és hogyan alakult ki, más bolygókon, más életek keresése, a kizárólagosan szén alapú gondolkodás is nagy hiba stb.

Az AQUILA feladatának tekinti az emberi felfogás horizontjának a felfoghatóság határáig való tágítását, amit szerintünk folyamatosan feszegetni, nyújtani, bővíteni lehet.

K. Jaspers gondolatai: *Az egzisztenciális embernek mindig úton kell lennie, nem merevedhet meg dogmatikus igazságokban (...) mindig nyitva kell állnia és tanulékony-nak kell maradnia, készen arra, hogy megvitassa az ellenkező álláspontot, mindig tudatában annak, hogy a vándorló embernek nincs végleges igazsága.* Nyíri T.: Filozófiatörténet

(1983), 14.2.2. fej., 446.o.

A TÚLLÉPÉS kiadvány a kedves Olvasóktól az elmélyült olvasást várja. Az AQUILA nyitott minden újat hordozó elmére, elfogadjuk és közöljük a beadott cikkeket, ha a Szerkesztő Bizottságunk jóváhagyja.

Minket Istenen kívül senki sem működtet, és szabadok vagyunk mindenféle földi érdektől, nem fogjuk sem politikai, sem semmiféle más érdekből cenzúrázni a beadott cikkeket. A közlés legfontosabb kritériuma elsősorban az, hogy a fenti szellemben íródott-e a mondandója, megfelel-e ennek a kitágított horizontnak, megfogalmazása

és mondandója tekintetében megfelelően igényes-e, hordoz-e logikát, újszerű gondolkodást. Nem számít a szerző vallási és politikai hovatartozása, ha nem támadja az Istenhitünket.

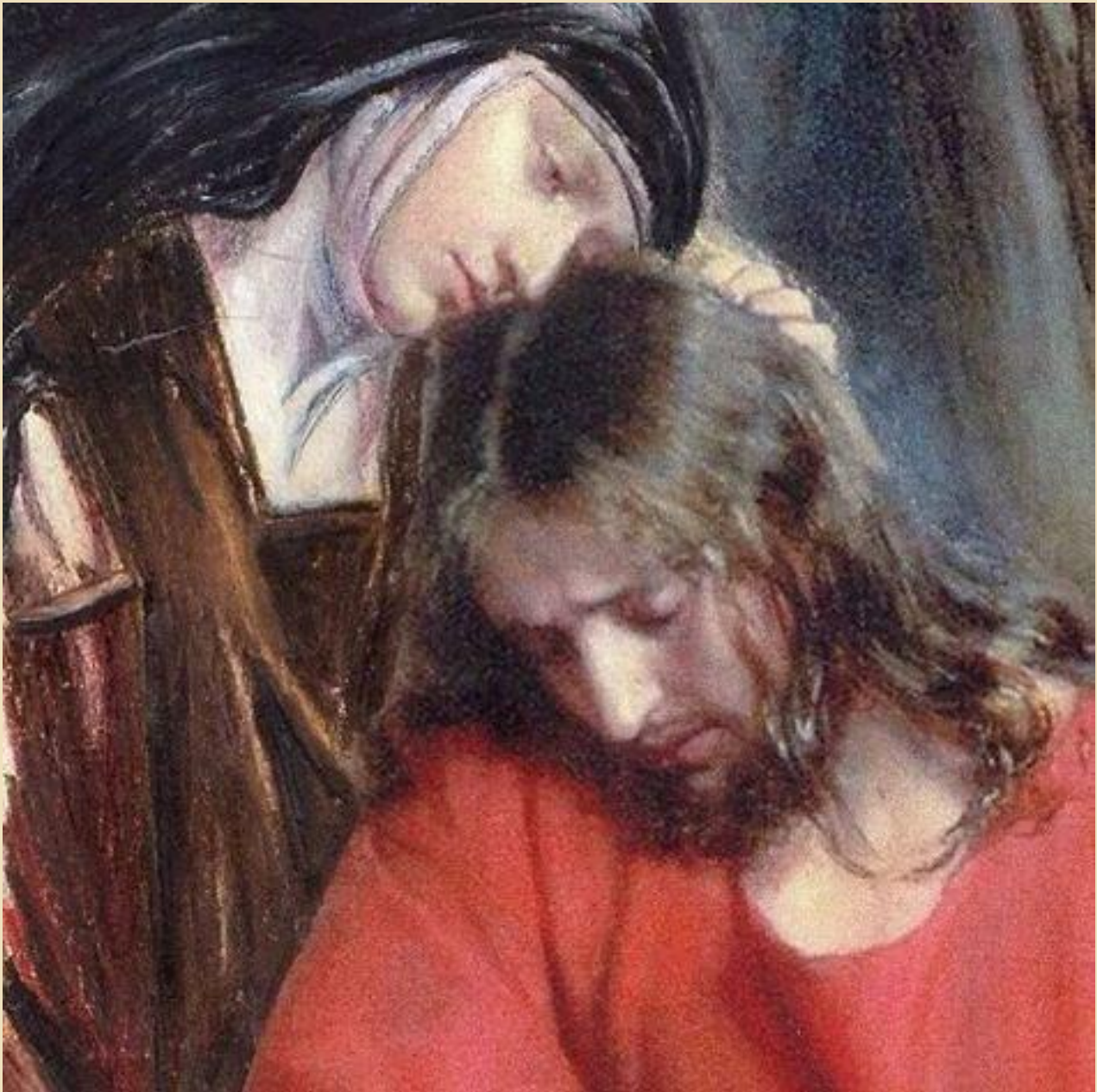
Semmiféle erőltetett, igazi értékeket nem hordozó, plágiumgyanús terméket sem fogadunk el!

Egyéniségek írásai kellenek.

M. Blondel

*Minél többet tud az ember,
minél többje van, minél több ő maga,
annál inkább tudatára ébred annak,
hogy nincs semmije, nem tud semmit,
hogy nem az, amit akar.*

(Nyíri T.: Filozófiatörténet (1983), 15.2.2. feje., 494. o.)

Pável Márta

ÚJ VILÁGREND? NEM! Ragaszkodom a régihez

Mi is az új világrend?

Kétféle megközelítés lehet. Egyik, ami elkerülhetetlen és kívánatos, jobbító fejlődés, ezzel is foglalkozom a cikkben. A másik, amit senki sem kíván, csak akik kitalálták, ami ellen harcolni kell.

Ha az alábbi vázlatos, kirodalmazott tényeket közlöm, kiragadva pár lényeges elemét, már akkor az az érzés önti el az embert, hogy lehet, mégis csak kell a világháború, mert az emberiség vezető rétege nagyon elrugaszkodott attól, ami normális, humánus. Ez az egész keresztény szemmel erkölcstelen, Isten ellenes irányzat, ez a komplex elképzelés, ami az USA és milliárdos környezetében alakult ki. Az EU mint egy buta pincsi kutya mindent átvesz, végrehajt, mert a vezetőkbe nem sok humánus és gondolati finomság szorult. Nem aggódnak, hogy ezzel az emberiség ki fog pusztulni, a belső és külső harcok miatt is. Úgy látszik, a köreikben mindenki megvehető, és nem érdeklik őket pl. az emberek alapvető, korábban írásban is lefektetett jogai.

Az emberiség zömében – akik már hathatósan le vannak szoktatva az önálló gondolkodásról –, nagy részt birkaként elfogad, kiszolgál mindent, s mikor már nagy baj van, akkor lázad és forradalom lesz vérrel, halállal. Ezt meg kéne előzni. Nekem az egész új világrend egy sötét gaztett, ember pusztulását okozó fekély, melyet el kell távolítani, mielőtt az emberiség ebbe az új világba belehalna! Túl naiv lehetek, hogy nem értem, miért nem tudják anyagilag, hatalmilag, hol van az, hogy ELÉG, mit akarnak elérni? Ez igazán végtelenül sötét dolog.

Mivel egy évtized alatt akarják azt az új világrendet „elérni” (remélem, nem sikerül), ez az egész túl gyors változás, az ember ehhez instabil szerkezetű, és ez annyira elrugaszkodott a normális, naturális élettől, szinte bedobozolt lett minden, hogy részemről inkább a távozást választanám, mint ezt az agyon szabályozott művilágot; pl. a műhúst, rabszolga munkát stb. Már attól is szenvedünk, hogy a csirke pár hónap alatt „ehető” lett a kis ketrecében, de ízében semmi köze sincs az udvaron nevelthez stb. Na de nézzük sorra.

Ahogy Szijjártó Péter magyar miniszter látja <https://kormany.hu/hirek/felgyorsultak-az-uj-vilagrend-kialakulasanak-iranyaba-mutato-valtozasok> „Szijjártó Péter ...A kihívások közül hatot emelt ki a miniszter. ... globális verseny a kapacitások újraelosztásáért. A járvány hatására .... A második kihívás, hogy a világjárvány hatására fokozódott az illegális migráció, ... harmadik kihívás,

hogy az extrém ideológia terjesztése is könnyebbé vált, ...A negyedik kihívást az Európai Unió (EU) jövőjéről folyó élesedő vita jelenti... Ötödik ... az EU földrajzi szomszédságában lévő – líbiai, szíriai, közel-keleti, észak-afrikai – konfliktusok közül szinte egy sem haladt a megoldás felé az elmúlt időszakban. .... A hatodik kihívásnál Sziijártó Péter a határon túli magyar nemzeti közösségek helyzetét említette. ... magyar közösségekre 'erőforrásként' tekintenek. Van viszont olyan ország, ahol a kormányzati politika a 'magyarok elleni uszítást' képviseli..."

Mindezt én mégsem az új világnak venném, hanem egy politikai, gazdasági, erkölcsi stb. eltolódásnak.

Egy másfajta megközelítés, kicsit más szemmel, népiesebben pedig közbeszúrva meglátásaimat: <https://polgariszemle.hu/archivum/174-2020-julius-16-evfolyam-1-3-szam/koronavirus-es-gazdasagi-hatasai-avagy-egy-uj-vilagrend-ele/1080-koronavirus-valsag-egy-uj-vilagrend-hirnoke> „Giday András – Szegő Szilvia Koronavírus-válság – egy új világrend hírnöke? Polgári Szemle, 16. évf. 1–3. szám, 2020, 115–140.

„...A rendszerváltásunk idején a világban már a globalizáció volt az uralkodó világrend... A koronavírus okozta válság egy globális átrendeződés közepette rázta meg a világot. Ezt az átrendeződést a járvány jelentősen felgyorsítja... Az euró válságban van. A forint az euróra támaszkodik. De mire támaszkodik az euró? A világpénzre, a sok tekintetben gyengülő, de hatalma gyakorlásában még megkérdőjelezhetetlen olajdollárra, amely jelenleg a pénzek hierarchikus építményének a csúcsán helyezkedik el. ...A globalizmus mai rendszere ... már idejét túllépte, lejárt üzemmódban van. ...” S.k.: Sajnos még ez sem jár le, és szenvedhetjük a hatását is.

„2019-ben Davosban, a Világgazdasági Fórumon – ... Az eltemetett washingtoni konszenzus három fő hívószava: liberalizáció, privatizáció és dereguláció volt. ... Az új, davosi doktrína ára évi 5-7 ezermilliárd dollár. A kérdés ezek után 'csak' az, honnan megy hová ez a tekintélyes összeg. ... A nagyságrendet érzékelhetjük, ha arra gondolunk, hogy a program első négy éve alatt már az USA GDP-jének megfelelő pénzösszeg kerülne 'szétosztásra'. Méghozzá azok javára, akik követik a meghirdetett értékeket, és azok kárára, akik nem..."

Szememben ez a zsarolás, valakik saját akaratukból, többit meg sem kérdezve, önkényesen kitalálnak egy önkényes „értékrendet,” s ha ez egy-egy rétegnek nem tetszik, akkor megvonják a támogatást, nem kapnak pénzt. A meghirdetett „értékek” nem biztos, hogy az átlag embernek elfogadhatóak, talán a csak ezt kitaláló, humánus élettől elrugaszkodott gazdag többségnek azok.

Uo. „Az ezermilliárdos dollárvagyonok felett rendelkezők számára fel volt adva a lecke, keressék meg, mit jelent ez az erkölcsösség a befektetéseik tekintetében.. vagyonállomány egy jelentős része értékét veszítheti. Az

Angol Központi Bank leköszönő elnöke 2019 végén, ... így fogalmazott: 'Ha a vállalatok és befektetők nem vonják be terveikbe a klímaváltozás elleni küzdelmet, akkor számolniuk kell azzal a kockázattal, hogy a jövőben jelentős vagyonok semmisülnek meg.'..."

„Az új világrend valóságos irányultságát a meghirdetett jelszavakból nehéz megítélni, annyi bizonyos, hogy a befektetések értékét – a kampány jelzője, 'felelős kapitalizmus, felelős befektetés' is erre utal – a jövőben nem rövid távú tőzsdei árak fogják meghatározni. ... Hosszabb kifejtést szükségeltetne, de a bankok visszaszorulása szorosan összefügg a kriptovaluták megjelenésével. ... itt csak az fontos, hogy az információs technika valójában a bankrendszer veszélyes konkurensévé vált. ... James Wolfensohn, a Világbank volt elnöke több mint húsz évvel ezelőtt arra figyelmeztetett, hogy az emberiséget három dolog veszélyezteti: az elvárosiasodás, a járványok és a szegénység.” Ez így igaz, az elvárosiasodás kellemetlen hatása már most érezhető, meg az is, hogy a tehetősebbek kertvárosi vagy erősen peremkerületek szélére költöznek a hatások kiküszöbölése végett.

Járványokkal szembesülhettünk – ha nem lennének biofegyverek, és ember élet elleni kórokozók tenyésztése, ez is kiiktatható lehetne. De a szegénység már végleg nem érthető, mert ezen lehetne legkönnyebben segíteni, ha gazdagok mohósága, a kizsákmányolás mértéke megszűnne, mérséklődne.

Uo. „Miről van szó? Az emberek természetközeli életmódját felváltja a tömegszerűségekkel jellemzett, a természettől leválasztott életmód. Az ember betondobozokban él, klímaberendezés fűjja a levegőt, és lakóhelye, valamint a munkahelye meglehetősen távolságokat képez. Dobozokban utazik, dobozokban dolgozik, és dobozokból étkezik, tömegétkeztetők el látásában...”

Szép új világ...?... ami elválaszt a természetes életterünktől, őrítő tömegnyomor, hangzavar mindenütt, pihenés, magány alig lehet. 30-90 nm-es panellakásokban vagy hozzá hasonló 40-50 lakásos házakban nincs magánélet. Munkahelyen, lakásban, autóban stb. mind-mind doboz. Ettől is fog kipusztulni az emberiség, ezt érzékeny érzelmi, fizikai léte nem fogja bírni. S lehet, ez is a cél?

Uo. „A tömegétkeztetők pedig tömeges állattenyésztő telepekről szerzik be a húst. Az állatok betondobozokban élnek, ők maguk nem mozoghatnak, de annál többet szállítják a táplálásukhoz szükséges élelmet, gyógyszert és a felügyeletüket ellátó embert. A járványveszély tehát magától adódik. A biodiverzitás leépítése nem csupán a növény- és állatvilágra lett érvényes, hanem az ember létmódjára is. Nem a környezetéhez kapcsolt az otthona és a fogyasztása sem. ... Az élelmiszer-gazdasággal és

azon belül a hústermeléssel, vagyis az állattenyésztéssel foglalkozó tanulmányok meglehetősen sötét képet festenek az emberiség hússal történő ellátása tekintetében..." Jogos táplálkozási igénye van az emberi lénynek, de nem ingyencsés, pazarlás, egészségtelen gyorsételek, kidobott étek halmaza. Levágásra szánt állatok tartása, leölése, mennyiségi termelés, mind nyugtalanító, ugyanúgy, ahogyan az is, ha nem lenne elegendő hús vagy másfajta táplálék. (Húsevő létemre mindig lelkiismeret furdalást okoz, hogy miattam is ölték meg, pedig tudom, ha nekem kellene levágnom, biztosan nem ennék húst, csak halat, mert a többit képtelen lennék megölni.)

Uo. „A már magát megmutató biológiai forradalom azonban éppen erre a feladványra nyújt megoldást. Megszünteti a farmokban történő állattenyésztést, és laboratóriumi úton termeli majd az emberi étkezésre szolgáló műhúst. ..." S.k.: Műhús, mútojás, műkenyér, művilág? Minek is vagyunk akkor itt, mi, akik valóban – eddig – éltünk? Nagyon úgy tűnik, hogy kicsúszik a talaj az emberiség lába alól.

Uo. „Mindaddig új ideológiai elvek térhódításáról, meghirdetéséről és a tőkebefektető társaságok erejére építő, erőszakos vagyonátrendező műveletekről volt szó. Mindezzel a hatalmi szerkezet és a hatalom működés-módjának jelentős megváltozására igyekeztünk rávilágítani...

Az ESI-program a társadalom átépítésére ...új értelmezési világrend bevezetését szolgálj. ... A világot hamarosan biológiai forradalom forgatja ki a mai valóságából. ... Megítélésünk szerint az emberi otthont is a hatalmi szerkezetnek veti alá, vagyis az embert magát alakítja át, és nem egy funkcióját csupán."

Ez az, ami ellen már a normális ember tiltakozik, fel kell lépnie a számára nem kedvező változás ellen, ami, úgy tűnik, szép lassan felszámolja a klaszszikusan élő, érző emberi mivoltát. Ha egy ember nem azt akarja, hogy egy új világot levezénylő csapat szóljon bele a szabad akaratú életébe, s ha ebbe öntudata, méltósága miatt nem megy bele, akkor jön az erőszak?... Zsarolás, ahogyan pl. az oltásnál.

Uo. „A jövőben várható nagy átalakulás egy olyan technológiai-hatalmi struktúra kialakulását segíti, amely horderejében meghaladja az ipari forradalomét, az információs technikáét és annak csúcsát, a mesterséges intelligenciáját is. A korábbi változásokat a mesterséges anyaggal és a mesterséges tudással lehet talán néhány szóval jellemezni."

Ez a szó, hogy mesterséges, mintegy kard lebeg a fejünk felett. Jogosan fél az ember, mert könnyen kicsúszhat lételemünk a lábunk alól, vegetáló lényekké lehetünk. A mesterséges intelligencia komoly aggodalom forrása, mennyire viselkednek felelősen a fejlesztők stb. S ami eddig kiderült, nem a következményekre figyelnek a kutatók, hanem a versenyszellem

előntötte a tudatukat, mindenféle társadalmi, szociológiai, vallási, pszichológiai és egyéb komoly felelősségteljes elemzések nélkül.

Uo. „A biológiai forradalmat – nehéz ezt ma megítélni, de annyi bizonyos, hogy – a manipulált élő anyaggal, az élő és élettelen világ egy mai világunkban még elképzelhetetlen szimbiózisával jellemezhetjük. Ez az élő világba és az embernek a saját élő világába történő olyan beavatkozásokat jelenthet majd, amely már nem fér bele az emberről való mai elképzelésekbe és erkölcsi normákba.”

Élő anyag manipulálása, géntechnikák, biorobotok létrehozása, emberi gének hibridizálása, akár erőszakos beültetésekkel stb., ugyanannyira lehetnek jók is mint rosszak. Így ezek ellen, aki gondolkodik, az ellenáll, tiltakozik, nagyobb, humánus, felelősségteljes embert féltő kontrollt kíván. Mindezt a jogos, emberi szabadságot féltő félelmet, hogyan törik le erőszakkal, arra vannak variációk, de most erről inkább itt nem írok.

Uo. „A továbbiakban csak arra szorítkozunk, hogy felhívjuk a figyelmet a várható biológiai forradalomra történő felkészülés fontosságára, amit a koronavírus okozta járvány mintegy előkészített.”

Olyan gyorsan halad az új világi fekély, hogy idő sincs ellenlépések kidolgozására pl. a járványnál. Nincs valós, csak politikai és gazdasági érértékoztatás – sok megvett, manipulált emberrel, így rájövünk –, senkinek sem lehet hinni. Nem elég baj a kórokozó, de a körítés sokkal nagyobb kárt okoz, viszont a félelemben tartás és a népesség megosztása is primán működik. Ez az egész véleményem szerint gáztett!

Uo. „1. A stratégiai váltásról... Új húzóágazatok jönnek létre, ezek előrejelezhetően az élelmiszergazdaság és egészséggazdaság. A hazai lehetőségek szempontjából alapvetően fontos, hogy a biológiai forradalomról szóló tanulmányok a gazdaság biológiai területére összpontosítsanak, ennek megfelelően az élelmiszer-gazdaságra és az egészséggazdaságra.”

A világ nem megállítható, fejlődés van és kell is, hogy legyen, de nem mindegy, hogyan. Az emberek érdekében vagy ellenük? Emberi méltóságuk, Istentől kapott szabad akaratuk megtartásával, vagy minden eltörlésével és emberi kis csoport diktátumának alávetve kell-e lennie? NEM!

Az igaz, hogy az emberiség számának növekedésével több igény van az étkeztetésre és a másfajta technológiák alkalmazására. Az is igaz, hogy a változó időjárás /szárazságok/, a kiszámíthatatlanság következtében a mezőgazdaság nehéz helyzetben van, ezért egy újfajta módszer előterjesztését, kidolgozását igényli, rengeteg földet védő szempont figyelembe vételével is, eszerint kell működtetni. De ez nem az „új világrend”,

hanem egy normális előkészítés a jövőre, amivel még az emberek jogait nem sértik meg, hanem inkább segítik.

Az lenne a valódi új világrend, ahol növekedne az egymás iránti szeretet, figyelmesség, segítő jóság. Óvnánk a Gáit, élőként bánnánk vele és mindezzel, ami körülvesz minket. Ilyen előjellel kell keresni az új lehetőségeket és gyengéden figyelve észre kell venni, amit a világunk kínál, hogy az életbe maradásunk biztosítva legyen.

Fontos kérdés a vizeinkkel való józan gazdálkodás, és úgy kell termelni; akár húst, akár növényeket, hogy minél kevesebb vízfelhasználásba kerüljön. Minél célszerűbb, rentábilisabb legyen a ráfordítás és megtermelt dolgok aránya. Fontos jobban szárazságtűrő növényeket kikísérletezni. Ezek mind jogos követelések és mind a jövőre mutatnak, egyensúlyba kell hozni a normál ellátási igényeket (pazarlás nélkül) és a megtermelési lehetőségeket. Mindent ott és akkor kell termelni, ahol és amikor legkevesebb erőforrást igényel. (S azt kellene főként fogyasztani – így a szállítás lényeges kikerülésével –, ami éppen akkor a helyszínen megterem. (Régem sem haltunk meg, ha januárban nem ettünk szőlőt vagy dinnyét...)) Igényfelmérés és kapcsolati rendszereken át koordinálni kell a termelést, tenyésztést, de rugalmasan alkalmazkodva a modern igényekhez is.

Tovább kell fejleszteni – ezt ki kell terjeszteni a humánus, nem csak profitra törekvő – gyógyszeriparra, gyógyászati tevékenységekre is, ahol nem lehetne szempont csak az üzleti tevékenység, mert ma erősen efelé torzult. Lényeges lenne, hogy minél előbb, minél több preventív kezelés domináljon. Az legyen cél, hogy az emberek meg se betegedjenek, egészségesen legyenek (egészséges ételek...). Nem lehet, hogy a betegséget fájdalomcsillapítókkal tüneti kezelésben részesítik, s nem gyógyítják. Ez csak a gyógyszeriparnak jó. Tehát ezeket – csak pár dolgot említettem – a közeljövőben (ha még lesz emberiség...), ezt meg kell változtatni és a jó irányba való haladást megtenni. A különböző, modern egészségügyi eljárásokat is fejleszteni kell, ami a népbetegségeket érinti, (pl. mozgásszervi bajokat: a porcok, csontok újszerű megoldással gyógyíthatók lehessenek), valamint fontos lenne a transzplantációs lehetőségeknek a továbbfejlesztése. Sajnos, a röviden ismertetett gazdagok óhaja szerinti új világrend nem efelé, hanem éppen ellenkező irányba mutat. Pl. az elfogadhatatlan, hogy 70 év feletti betegek ellátását, többek közt gazdasági és embertelen okok miatt az egészségügyben (miniszteri rendeletekkel sunyiban) korlátozzák, hogy mit adnak meg nekik, mit nem. Ha az ember idősen ezt tapasztalja, nem tud attól szabadulni, hogy egészségügy célja (tisztelet a kevés kivételnek) az, hogy minél előbb meghaljon. Hogy rentábilis legyen a működésük. Belefutottam sajnos ilyen trendbe, ez Magyarországon is van, félek, hogy ez is az új világ része. De ez nem a normál fejlődésnek a része, ez embertelen.

Uo. „A közvetlenségi kapcsolatokban kialakuló csomósodási pontokra épülő társadalom gazdasági szerveződési formák erősödése (család, falu, lakóközösségek, vállalatok, táji). Közvetlenség erősítése falvakban, tájegységekben országos és közép-európai szinteken egyaránt (kereskedelemben, termelésben, egymás közötti elszámolásokban, vállalati kapcsolatokban, oktatásban, pályaaorientációkban). A család, pontosabban a nagycsalád a társadalom-gazdasági mátrix szerves része, csomósodási pont. (A nagycsaládok reprodukciója, vagyis a nemzetfenntartás legalább annyira termelés, mint fogyasztás.)”

Bármily furcsa is az új világrend és amit ez alatt értünk, az nem hat ebbe a (fent beidézett) irányba sajnós.

A normális élet részének kéne lennie annak is, hogy az idősebbeket összehozzuk a fiatalokkal, hogy megtanítsák a már elfelejtett földművelési és egyéb, mindennapi életben használt dolgokat, sosem lehet tudni, hogy mikor lesz olyan világ, amikor erre a tudásra szükség lesz. A túlélés végett az ősi technikákat is ismerni kellene, például hogy kell zsírban megsütni a húst úgy, hogy hónapokig hűvös helyen elálljon, finom maradjon, stb. Vagy például, hogy mit, mikor, hova kell és hogyan kell vetni pl. milyen mélyre stb. Újra meg kellene tanulni az ősi állattenyésztést, az állatoknak mi jó, hogy ne kelljen összevissza hormont, antibiotikumot adni, hogy ne ketrecben tartsák, hanem lehetőleg szabadtéren. Minél több embert kellene bevonni a normál szabadtéri állattartásba. Ugyanígy az embereket sem dobozokban tartjuk, hanem a természetbe próbáljuk meg visszavezetni, ezzel emberibbé tenni az életüket.

Az lenne az igazi új világrend, ha a hibás dolgainkat rendeznénk. Pl. az emberi szaporodást a szükségletekhez és a lehetőségekhez mérve normalizálni kellene meggyőzéssel, felvilágosítással, neveléssel. Felelősséggel szaporodni és nem az árvaházak számára. Az ifjúságot alkalmassá kellene tenni arra, és ezt már az általános iskolában el kéne kezdeni – heti torna órából elvéve –, megszerettetni velük a föld művelését és az állattartást. Megmutatni és megszerettetni a fák, erdők, mezők világát, a környezetüket, hogy ne panel gyerekek legyenek, ha valami történik, ne haljanak éhen, hanem megéljenek úgy, ahogy régen megéltek az emberek. Szerintem szűk környezetben az áruk, zöldségek, gyümölcsök stb. cseréje sem az ördögtől való.

Uo. „Vírusjárvány és biztonságos élelmezés. A magyar élelmiszergazdaság jól vizsgázott a válság eddigi időszakában. Egyrészt a nagy bevásárlási roham néhány napját leszámítva kielégítő volt az ellátás az élelmiszer-kiskereskedelemben. A jövőben fő cél, az egészséges táplálkozás mellett, az ellátásbiztonság növelése lehet. Kíváncsok, hogy a mainál érezhetően

magasabb legyen azon növényi termékek aránya, amelyekben nincsenek vegyszermaradványok, a húsekban pedig jóval kevesebb gyógyszer tartalmat lehessen kimutatni."

A járványos, válságos időszakban valóban a mezőgazdaság és a tartalékok jól működtek. Tehát nem lehetett kivásárolni a boltokat a raktározott készletből. A járványoknál az egyéb felkészülés, amit most csináltak, ez nagyon-nagyon gyatra lábakon áll. Sok hiba volt, a tanulságokat le kellene szűrni. Csak párat említenék: a legmegdöbbentőbb, ahogy összevissza beszéltek, már senki sem tudta, mi az igazság. Így bizalmat is vesztek. Hírek szerint boncolás sem igen volt, és szinte minden halottat, covidosnak vettek(?), mi volt a cél? Így nagy valószínűséggel semmi szám sem igaz, mert ha levonjuk a normál halálozást – szembesültünk pár igazán tragikomikus helyzettel –, akkor nem biztos, hogy olyan súlyos volt, mint amekkora a riogatás, többnyire nem kellett volna beleszámolni a természetes halálozást.

De most nem ez a lényeg, hanem az, hogy ha igazán kitörne egy olyan járvány, aminek a számait nem kell módosítani, amit nem riogatásnak szánnak. Szóval egy komoly járványra pl. amit idegen lényektől kaphatunk..., arra mennyire vagyunk felkészülve? Kérdés, van-e elég orvos, van-e elég becsületes, kedves szakszemélyzet. Most NINCS! Több embert kellene felvenni az orvosira és a többi egészségügyi képzésre, és megkönnyíteni az anyagi terheiket a képzés alatt is. Sok olyan képzés van, ami nem sokra jó, átcsoportosítás kellene. Az egészségügybe/orvosira inkább valamivel alacsonyabb legyen a pontszám, de személyes felvételi legyen, kiben van emberség, elkötelezettség, humánus és tisztesség. Ennek is kritériumnak kellene lenni, ez ma kimarad, nagy kár. Ugyanez lenne érvényes a tanárookra, pedagógusokra is. Ma, ami itt megy, az tragikus, sürgősen megoldandó feladat lenne ez is.

Jövő táplálkozása: Probléma a minőségi húsek, növények, gyümölcsök termelése, hogy teljes élet lehessen ismét, vissza kellene állítani azt a termelési módot, ahol az ételekben megvan az összes szükséges vitamin, nyomelem, stb. Ez ma nincs meg, így táplálékkiegészítőket kell szedni. Az is nagy baj, hogy nem megfelelő a termőföldnek a tápanyag, nyomelem, trágya stb. visszapótlása, ma ugyanis kipusztítják a termőföld termőképességét, egyoldalú termeléssel. Sajnos nem tartják be – még a Bibliában is említett, zsidók által is preferált – vetésforgót. 7 évente felváltva pihentettek egy-egy területet, így körforgalomba mindegyik rész sorra került. Pihentetéssel és más-más növény vetésével nem tették teljesen tönkre az életet adó földeket. Ami ma megy, az nem tartható, megeszik az aranyat tojó tyúkot, mintha a gondolkodás kiiktatózott volna.

Uo. „Kertészeti ágazatok, 15-20 ezer hektárnyi nagyüzemi új gyümölcsöszt szükséges telepíteni. Ez nemcsak kiváltaná az előregedő ültetvényeket,

hanem növelné is a termelést. Fontos szempont, hogy a szedés munkájához legyen kellő munkaerő. A házi kertekben új gyümölcsfák ültetése az előregedett fák cseréje mellett a termés növelését is szolgálhatná. Fontos az ökológiai szemléletű gyümölcstermesztés megerősítése. A baromfitar-tást ugyanis jól össze lehet egyeztetni a gyümölcsök termelésével. A tyúk-
kok, pulykák ugyanis a gyümölcsösben szaladgálva sok táplálékot szed-
nek fel, amivel a gyümölcsök kártevőit megritkítják."

Ez a fenntarthatóság és a normális működés elengedhetetlen feltétele.

Még pár gondolat az igazi új világrendhez, a teljesség igénye nélkül.

Uo. „Tulajdoni változások és földjuttatás ... A feldolgozóüzemek jelentős
részét (harmadát-felét) termelői tulajdonba kellene adni.....A termelők tu-
lajdonhoz jutását a leghatékonyabb úgy megoldani, hogy a gazdák
egyrészt kamatmentes, hosszú lejáratú kölcsönt kapnak tulajdoni rész vá-
sárlásához... A falvaknak és a kisebb városoknak számottevő földterületet
kellene adni, hogy annak a megművelésével a helyi lakosságot olcsó éle-
lemmel lássák el (pl. szociális boltok révén. ... A szabadtartásos baromfite-
nyésztés esetén a hús jóval ízletesebb, a hús víztartalma 16%-kal kisebb."
„Az állattartás során etetésre felhasznált magyar gabona tö mege több
mint egymillió tonnával nagyobb lenne (évente), a sertéshústermelés 150
ezer tonnával nőne. A program révén becsülhetően 35-50 ezer munka-
hely létesülne az élelmiszer-gazdaság piaci szektorában, és várhatóan
mintegy 10 ezer a helyi foglalkoztatásban..."

Lehetne sok és jól jövedelmező dolgot kihozni a következő évekre, és még
humánusan is. Ezt csak támogatni lehet, főleg, ha igazán szakértők kezelik
a dolgokat és nem mindenhez (sem) értő politikusok, mert abból még jó
nem lett. Nos, ezek az elképzelések, tervek kellene és jók is lennének, nem
úgy, mind a halált hozó amerikai álom „világrend”.

Ismétlem, ha az új világrend az USA és manipulátorai elképzelése szerint
megvalósulna, az valós tragédia lenne. A felhasznált idézetekből is kitű-
nik, hogy ez a világrend többnyire a pénz, a manipuláció és politikai ér-
dekek mentén épül fel. Jellegében látszik, hogy abszolút antihumánus és
a vallásokhoz, főleg a kereszténységhez pedig semmi köze, inkább halá-
los ellensége. Az emberek lelki igényének (az nekik nem is számít...) kielé-
gítése fel sem merül. Figyelembe se veszi az ember szabad akaratát, az
egyéni értékeit, a sokféleségét, s azt egy – ahogy maguk is mondják –
„dobozba zárva” működteti. Egy idő után a többi embertől elidegenítve,
elzárva él és az egyre csökkenő kommunikáció elmagányosítja az em-
bert. Ez az egész istentelen, az ember lényegét megalázó és felszámoló,
élni vágyását megszüntető új világrend lenne! Nem elfogadható, vannak
elemei, amit lehetséges, hogy meg kell tenni..., de így egyben nem lehet,
mert ez így pusztulatót okoz. Az emberekben már most is depressziót okoz,

az élni vágyást szünteti meg az, ami most a világban megy. Az ember nem ilyen, nem alkalmas robotnak, lelke is van, amivel törődnie kell, ha nem a test és lélek egysége működik, nincs értelme a földi létének és erő sem tud hozzá kapni. Az egész emberi társadalom pusztulásának lokális és egyre terjedő elfekélyesedése ami már elkezdődött. Tenni kell, mert ha az emberi faj céltalanná válik, magától is kihalhat. Ezt a jelenséget mint egy kelést kéne kezelni, míg halálos vérmérgezéssé nem válik. Ha időben egy ponton kivágják, ömlik a mocsok, a genny, még megtisztulhatunk. Ez a kivágás akár véres harc is lehet, de ha hazudoznak, magukat is megtévesztik, az egész pusztulását okozza a szisztematikusan (a média s egyebek agymosására) belénk ültetett embertelen új világ. Szerintem fájdalmas, de akkor inkább legyen lokális harc, és tisztuljunk meg. Karma van és véletlenül senki sem halhat meg. Ezt mindenki a maga felfogásában és céljainak megfelelően megértheti, ha akarja...!

A béke híve vagyok – de mocsokban sem akarok élni, ki kell takarítani –, ám ha életünket, hitünket, erkölcsiségünket, emberi lehetőségeinket adja vissza egy „harc” és megálljt parancsol ennek az „új világrendnek”, akkor egy kis időt nyertünk, és így támogatom.

Meglátásom szerint sok ember – ez a többség –, azt sem tudja, most mi van, vagy nem is érti, a média annak a véleményét harsogja, aki fizeti, aki pedig bátor és világosan lát, azt többnyire letiltják, vagy egyéb baja lesz, ez csak attól függ, meddig ment el...! A média szemével láttatnak, nincs saját meggyőződésük, csak a manipulált véleményt harsogják, közben az „új világrend” pedig terjeszkedik, erősödik, szinte minden történés ennek a jegyében történik. Szerintem nem tudatosul, valójában nem fogja fel a tömeg, hogy igazából mi készül az emberi életük ellen.

Egy biztos, hogy az új világrend – több írásból, a cikkben is látszik – erőszakos és bosszút áll az ellenzőkön. Pénze, hatalma van hozzá.

Hasonlóan erőszakos dolgot már láttunk, pl. a Covid történések kapcsán, hogy mindenki kötelezően legyen beoltva – ezt országonként változó erősségekben alkalmazták. Nem hiszem, hogy vége van, nagy a profit éhség és egyebek, a végcél ez lesz, erőszakkal mindenkit beoltatnak, aki ellenáll, arra súlyos szankciók várhatnak. Lásd a WHO vágyát, aminek remélem, úgy ellenállunk, ahogyan V.Putyin is tette, hogy nemet mondott, eddig csak ő egyedül!!

Ami kialakul az emberiség feje felett és akarata, belegyezése ellenére, azok tűrhetetlen dolgok, soha nem hittem volna, hogy ilyen dolgok lesznek. A „demokratikus” kormányok nem mehetnének ebbe bele, de ki tudja, milyen függőségük van, s ha van, el vagyunk árulva. Amint egyre többen felismertük és egyre jobban véljük, a demokrácia meg szavazás, az egy nagy népi részvétellel történő megtévesztő színjáték. Senki sincs

arra kötelezve – pedig ez lenne az első dolog, amit törvénybe kellene iktatniuk –, hogy aki amit ígért a megválasztása előtt, börtönnel büntethető legyen, ha nem tartja be! Nem, ez nincs így, pedig a tisztulás egyik fontos állomása lehetne, innentől minden hazugság, megtévesztés mehet. Sajnos.

Demokratikusan(...) megválasztott kormányoknak ezt az egész új világrend tervet, a manipulációval együtt meg kéne szüntetni, letiltani. HA nem történik meg, végünk van. Hagyni kellene az emberiséget lelkének megfelelően fejlődni, mert a humánus életünk Istentől való. A lelkes ember nem elpusztulni, hanem élni vágyik.

Varga Péterné/ Pável Márta, katolikus hittanár, az AQUILA h.r. vezetője, 35 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója.

Két könyve jelent meg (*Akinek füle van a hallásra, az hallja meg*, valamint *A misztikus teológia alapjai*) és egy *Hazafelé* címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu, AQUILA Magazinban és a Túllépés n.é. lapban, valamint a blogokban.

Szeibert Márton

Küzdelem önmagunk ellen

Gyerekkori emlékként él bennem két egymást erősítő kép:

Az egyik egy film, nem emlékszem a címére, sőt igazából arra sem, hogy miről szól, csupán arra, hogy valamilyen akciófilm volt, ahol a főhősnek küzdenie kellett egy ellenféllel, aki olyan tulajdonsággal rendelkezett, hogy a harc közben folyamatosan eltanulta a főhős technikáit, és így egyrészt ki tudta védeni a főhős támadásait, másrészt azokat tudta alkalmazni egy ellentámadásban. Így a küzdelem nagyon nehéz volt, lényegében a hős önmagával küzdött.

A másik emlékkép egy álomsorozat. Gyerekként sokszor álmodtam rosszat, ezért gyorsan megtanultam azokból felébredni. De a technikán folyamatosan fejleszteni kellett, mert ami az egyik nap sikerült, az a másik nap már nem. Ugyanis a következő napon, ha alkalmaztam ugyanazt a technikát, akkor azt hittem, hogy felébredtem, majd rá kellett döbbernem, hogy még mindig álmodom, és a felébredés csupán az álom része volt. Úgy éreztem, hogy van egy gonosz lény, ami az álmat vezető, és hogy ellene küzdök, amikor fel akarok ébredni, és folyamatosan eltanulja tőlem a technikámat, és ezért ki tudja védeni azokat, sőt, elhiteti velem, hogy már felébredtem, miközben még nem is. Ezért újabb technikát kellett alkalmaznom, ami megint csak pár napig működött, de aztán megint nem. Valószínűleg ez az időszak az életemben amúgy nem tartott sokáig, már csak ilyen emlékfoszlányok maradtak meg, szerencsére már nem jellemző, hogy rosszat álmodnék, és az éjjel így a pihenésről szól, nem a küzdelemről. (Vagy az is lehet, hogy egyszerűen már nem vagyok olyan tudatos...)

A fenti két emlék alapvetően ugyanarra világít rá: önmagammal küzdök, és bárhogyan is csinálom, ez a küzdés mindig épp olyan nehéz, amilyen erős vagyok. Ha a lény fejlődik, egyre ravaszabb lesz, akkor ravaszabb kísértések elé néz, ha egyre finomabb lelki valóságok tárulnak fel előtte, akkor azon a szinten kell helytállnia. Szerintem ez a gondolat önmagában még elég egyértelmű. Ebben az írásban szeretnék ezzel párhuzamosan a társadalomról, civilizációról is beszélni.

A történelmet tekintve úgy tűnik, hogy az emberiség nagyon sok mindenben fejlődött. Olyasmire gondolok például, hogy látszólag nincs rabszolgatartás, az uralkodók nem kínozzák meg nyilvánosan az alattvalóikat, nincsenek széleskörben elfogadott gladiátorharcok az arénákban, nincs keresztre feszítés, nincs akasztás, és közben a nők társadalmi szerepe, a tanulási lehetőségeik, az egyenrangúság fejlődni látszanak. Viszont a fenti gondolatra támaszkodva szerintem nem sok változás történt, csupán az eszközök lettek kifinomultabbak, a módszer, technika fejlődött, és például rabszolgatartás helyett a fejlett államok kizsákmányolják a többit, például az olcsó munkaerő kihasználásával. Ez már egy ravaszabb szint, és ezzel nehezebb küzdeni, főleg azért, mert az ember nem látja át tisztán a saját helyzetét a világban, örül annak a színháznak, ami körülötte van, fél a változástól, és beletörődik abba, hogy rabszolga. Az ember nem lett jobb, csak kicsit másképp csinálja, másképp követi el a bűnt, mint régen.

A létünk földi dimenziójának alapja az álcázás, hazugság, megtévesztés, önbecsapás. Ennek a filozófiai kifejtésébe nem megyek bele, érdemes elolvasni ezt a könyvet¹. Ebben részletesen le van írva a maya szanszkrit szó és a hasonló jelentéssel bíró loglocal kreált szó jelentése, és

¹ Pável Márta: „AKINEK FÜLE VAN A HALLÁSRA, AZ HALLJA MEG!”

a hozzá kötődő filozófiai, teológiai szemlélet. Amit én most érzékeltetni szeretnék, az a következő: A természetben a vadállatok a lét- és a fajfenntartás érdekében egymásra vadásznak. Brutális küzdelem, vannak benne álcázó, megtévesztő technikák is, de összehasonlítva az ember tevékenységével, azt mondhatjuk, hogy mégis egy egyszerű törvény szerint mozgó, hazugságmentes világ. Gyilkolnak, de csak annyit, amennyi kell, és amivel folyton kialakul egy fajta természetes egyensúly. Persze a természet is folyton változik, ha hosszabb időszámban nézem az egészet, hullámozik, mindig új környezethez kell alkalmazkodni, időnként kihal egy-egy faj, de olyan rövid idő alatt, ami mondjuk az ember utolsó pár száz évét szemléli, ilyen rövid idő alatt ilyen nagy mértékű pusztítást és kizsákmányolást végezni, és az egyensúllyal mit sem törődni, ez úgy tűnik, nem az állatvilágra, hanem csak az emberre jellemző, vagy legalábbis csak az embernek vannak ehhez eszközei. És ezek az eszközök valahogy úgy alakultak ki, úgy működik a társadalom, hogy egy-egy egyed nem is látja a tettei következményeit. Sok ember dolgozik egy monitor előtt, és nem látja, hogy a multi cég tevékenysége, amit a munkájával szolgál és segít, milyen esetleg káros következményeket rejt. Sőt, sokszor tudja azt, hogy amit tesz, az hosszú távon nem jó a Földnek, de ebből kapja ő is a fizetését, azt a kevés pénzt, ami már arra sem elég, hogy a gyerekeinek a jövőjét biztosítani tudja. Hitelekre támaszkodik, és rabszolgamunkát végez a kevés jóért cserébe. Azt érzem, hogy a fent említett küzdelem önmagam ellen nem csak egy-egy lény esetében működik, hanem a társadalom/civilizáció egésze is egy olyan szövet, egy olyan hálózat, ami mintegy hatalmas lény küzd vagy küzdhet önmaga ellen. Egy rabszolgafelkelés és a rabszolgatartás megszüntetése persze mind-mind egy-egy adott felkelő nevéhez köthető, de ezek nem mentek volna a közösség támogatása nélkül. A civilizációnk fejlődött, úgy tűnt legyőztük magunkat, de valójában csak egy álomvilágban élünk, és épp az ellenség győzött le minket, mert ma is van rabszolgatartás, csak épp nem úgy hívjuk, és sokkal finomabb eszközökkel érik el. Ennek a cikknek a célja nem a rabszolgafelkelés elindítása, nem erre az egy példára kellett volna kihegyeznem az írást, mert ez tényleg csak egy szemléltetés szeretett volna lenni. A mondandóm lényege általánosabban véve az, hogy próbáljunk meg őszintebben önmagunkra tekinteni, és lássuk meg a már nagyon régen, a gyerekkorunkban elrejtett hibáinkat, ne adjuk fel a küzdelmet önmagunk ellen, és legyünk kritikusak azzal a társadalommal szemben is, aminek a tagjai és kiszolgálói is vagyunk.

Nagyon kényelmetlenek ezek a gondolatok. A világon minden darab forinthez, euróhoz, dollárhoz, vagy épp minden gramm aranyhoz hozzáfűződik valami, és az egész egy nagy globális rendszert alkot, és ez talán sosem volt annyira igaz, mint a mai korban. Ez a rendszer nem szent, mégis benne élünk, azok is, akik amúgy szentek akarnak lenni. És pusztán a benne levésünkkel mi magunk is fenntartjuk a rosszat, ami hozzá kötődik. Talán ezért voltak emberek, akik mindenkitől elzárkózva, nyomorban élték le az életüket aszkéta módjára, hogy a lehető legkevésbé kenjék be magukat a világ mocskával. Nem gondolom, hogy ezt kell tennünk. Sokkal inkább fényes csatornaként kell jelen lennünk az emberek között – legalábbis ha már egyszer ide születünk. Ez egy mérleg, egyik oldalon a földi létünk által támogatott rossz, másik oldalon pedig az Isten fénye, ami rajtunk keresztül be tud áramlani a társadalomba. Amennyire csak tudunk, azon legyünk, hogy a fényes oldal felé billentsük a mérleg nyelvét. Értjük be kevéssel abból, ami rossz, a pénzből, hatalomból stb, de ne értjük be még a sokkal se abból, ami jó, mert abból mindenkinek a teljességre van szüksége, a Tökéletesre, Istenre. Nagyon gonosz a világ, ezért nagyon fényesnek kell lenni.

A cikk írója: Szeibert Márton mechatronikai mérnök, az AQUILA Civil Közösség tagja, aki 14 éve végez önkéntes tevékenységet az AQUILA szervezésében. A teológia, filozófia a kedvenc hobbijai közé tartozik. Egyéb írásai az AQUILA Magazinban és a Tüllépésben olvashatóak.

Rizmayer Péter
Szent Maximilian Kolbe élete

1894. január 8-án született egy lengyel kisvárosban, Zdunska Wolában. A Rajmund névre keresztelték. Szülei (Julius Kolbe és Maria Dabrowska) szegény takácsok voltak, akiknek a mesterségüket fel kellett adni. Lódzba, majd Pabianicébe költöztek. Édesapja gyárban dolgozott, édesanyja kis boltot vezetett, illetve bábaasszonyként is dolgozott. „Amikor Rajmund kilenc éves volt, elmondta édesanyjának, hogy álmot látott. Megjelent neki a Szűzanya és két koronát tartott a kezében: egy fehérét és egy bíbor színűt. Megkérdezte Rajmundtól, melyiket választja: a tisztaság fehér, vagy a vértanúság bíbor színű koronáját? Rajmund minden töprengés nélkül felelte, hogy mindkettőt kéri. — E jelenéstől kezdve a gyermek megváltozott: csendes, elgondolkodó lett.” Rajmundnak 4 testvére volt (az öt gyermekből három élte meg a felnőttkort). „A család szegénysége miatt csak a legidősebb fiú járhatott iskolába, ezért Rajmund megkísérelte, hogy ott-hon mindent megtanuljon, amit Ferenc hazahozott az iskolából. Egyszer édesanyja

gyógyszerért küldte, s a gyógyszerész ámulva vette észre, milyen biztonsággal igazodik el a latin szavak között. Hosszasan elbeszélgetett vele és fölismerte tehetségét. Felajánlotta, hogy latinórákat ad neki hetente. Rajmund majd kiugrott a bőréből örömeiben. És csakhamar túlszárnyalta testvérét a tudásban.” 1907-ben ferences atyák tartottak hosszabb missziót a helyi plébániatemplomban, aminek hatására mindketten beléptek a minorita rendbe, ahova később harmadik testvérük, József is követte őket. Rajmund a lemergi ferenceseknél kezdte meg a küsszemináriumot (középiskolát), s ugyanitt kezdte meg 1910-ben a noviciátust is. A lemergi szemináriumból egy társa így nyilatkozott róla: „Rajmund volt valamennyiünk között a legtehetségesebb. Ha nem lép be a kolostorba, nagy hadvezér vagy szeniális föltaláló lehetett volna”. Matematikai képességei rendkívüliek voltak (sakkozni is szeretett). A rendben a neve Maximilián lett. 1912 őszétől Krakkóban filozófiát tanult. Hamar kitűnt tehetségével és szorgalmával, emiatt Rómába küldték, ahol filozófiát és teológiát tanult, mindkettőből megszerezte a doktori fokozatot. 1914 áprilisában jobb kezének egyik ujján fekélyfésleség keletkezett. A beteg rész elhalt, emiatt az orvosok az amputálás mellett döntöttek. Kezét elkezdte a lourdes-i vízzel borogatni és meggyógyult. Az ünnepélyes szerzetesi fogadalmat 1914. november 1-jén tette le, a Maximilián mellé felvette a Mária nevet. 1917-ben hat rendtársával megalapította a Militia Immaculatae (A Szeplőtelen Szűz Katonái) társulatot, hogy Szűz Anya közbenjárásával a bűnösök és az egyház ellenségeinek (különösen a szabadkőművesek) megtérítésén munkálkodjanak. Rómában találkozott a mozival, óriási evangelizációs lehetőséget látott benne. 24 évesen több oldalas leírásban felvázolta a jövő újráművét, az etereoplánt. „Így jutottam el az etereoplan megszerkesztésének gondolatára. Olyan gépezet lenne ez, aminek a segítségével földünkről el lehet jutni például a Holdra, vagy más bolygókra, sőt esetleg még a távoli csillagokra is, felhasználva a rendkívüli sebességnövekedést, ami abból fakad, hogy a földtől távolodva csökken annak a vonzereje, ugyanakkor érvényesül (a bolygók) vonzása. (...) Az is elképzelhető, hogy a berendezést automatikára állítjuk, és először úgy emelkedik a levegőbe, hogy önállóan vissza is térjen a földre (emberi kéz közreműködése nélkül). Lenne rajta fényképezőgép, hangrögzítő berendezés, hőmérő stb., úgyhogy képet kapnánk az utazás menetéről.” 1918. április 28-án szentelték pappá. A következő évben visszatért hazájába, ahol tanár és kórházlelkész volt, majd 1919-től a krakkói ferences szemináriumban filozófiát és egyháztörténelmet tanított. A tanítást azonban hamarosan másfél évre félbe kellett szakítania, mert tüdőbajos lett. Előjárói Zakopánéba (Magas-Tátra) küldik, tüdővérzések gyötrik. 1921-ben egy írásában ez olvasható: „Túl nagy az ember szíve ahhoz, hogy megtölthessük pénzzel, érzékiséggel, vagy a dicsőség csalfa, ám csábító kódéval. Az ember szíve magasabb rendű, határtalan és örökkévaló javakra vágyik. És ez csak az Úr lehet.” Feletteseikhez kérvényt nyújtott be, hogy újságot adhasson ki. Az engedélyt azzal a feltétellel kapta meg, hogy ennek költségét ő teremti elő. Házról házra járva kéregetett, és egy év múlva (1922) már üzemelt a nyomda. Kiadta a Rycerz Niepokalanej (A Szeplőtelen Szűz Lovagja) címet viselő folyóiratot, de napilapot is megjelentetett, továbbá

katolikus rádióállomást is alapított. Felettesei mindezt nem nézték jó szemmel, és munkatársaival áthelyezték a romos állapotú grodnói kolostorba. Tettüket azzal indokolták, hogy „Nem felel meg alapítónk szándékának, hogy újságot szerkesszünk és terjesszünk. A mi dolgunk az imádság és a gyóntatás. Feladatunk a lelkipásztorkodás, a misszió és a prédikálás”. Maximilián erre így válaszolt: „Éppen ezért kell nekem így dolgoznom, hiszen a 20. és nem a 13. században élünk.” Egy 1923-as Van-es Isten? című írásában a hit igazságairól utazás során emberekkel történő beszélgetéseit idézi fel, ebben olvasható egy egyetemet végzett férfival a következő beszélgetése:

„–Tehát azt vallja, hogy úgy ismerhetünk meg valamit, ha látjuk, de úgy is, ha a következményből kiindulva juthatunk el a relatív ok megismeréséig. Igaz?

– Úgy van.

– Mit gondolna arról az emberről, aki a következőket bizonygatná magának az órájáról: 'Az óraszerkezetet borító fémlemez véletlenszerűen vált le a bányában a falról, különös véletlen folytán beolvasztotta magát, majd egy tisztulási folyamaton esett át, és végül felvette jelenlegi alakját. A felirat is véletlenszerűen vésődött rá. Az üvege is véletlenszerűen csiszolódott rá. A fogaskerekek is maguktól alakultak ki. És az óra többi alkatrésze is a merő véletlen műve, hogy aztán összeálljanak ebbe a formába. Nem kellett ehhez sem emberi gondolat, sem emberi kéz. És a véletlen műve az is, hogy pontosan mutatja az időt'. Ha valaki ezt halált megvető komolysággal fejtegetné magának, mit gondolna erről?

– Azt, hogy kifecamodtak a gondolatai.

– A természetben ennél összetettebb mesterműveket is találunk. Amennyiben tanulmányozza az anatómiát, bizonyára rácsodálkozott az emberi szem felépítésére. Hány különböző részből áll, hány finom kis elemből, és ezek milyen remekül szolgálják a látást. A természet sokmilliárdnyi organizmusból tevődik össze, amelyek élnek, fejlődnek és szaporodnak. Mondhatjuk tehát azt, hogy a természet eme csodái mind-mind a véletlen művei? Valaki mondhatná azt is: 'Nem ok nélkül történik mindez így, valóban. De az okoknak is megvannak a maguk okai, és azoknak is megvan az okuk. Csak-hogy vajon ebben az ok-sorozatban megtaláljuk az ős-okot? Az okokból önmagában még nem fakad semmiféle tökéletesség, az okok csak továbbadják azt, amit maguk is kaptak, minket pedig a tökéletesség teremtetője érdekel. Kellen lenni egy eredendő oknak, és az az Úr.'

– Természetesen.

Az említett utas arcán bizonyos mértékű csodálkozás tükröződött – meglepte, hogy nem maga jutott erre a következtetésre, lehet, hogy korábban sose töprengett el ezen az igazságon.”

1924-es A hit titokzatos volta című írásában így ír: „Amikor egy szép estén a csillagok fényét tanulmányozzuk, akaratlanul is felmerül bennünk a kérdés: De mi van mögöttük? Újabb csillagok, újabb villódzás? És azok mögött? Nem tudjuk. Mindenesetre semmiféle 'határkerítésre' ne számítsunk. Nem is lehet, mivel mögötte újabb és újabb területek terjengenek. Érezzük, hogy értelmünk képtelen lesz felfogni a végtelenséget, ezért

tehát azt mondjuk, hogy nincs határ, azaz megtagadjuk a határ létezését. Így fest a mi tökéletlen végtelenség-fogalmunk – tagadással kifejezve.”

Mivel a grodnói épület nem felelt meg a célnak, emiatt 1927 őszén Varsótól 40 km-re új kolostor építésébe fogott. Az új kolostornak a Niepokalanow (a Szeplőtelen város) nevet adta. Az épületek csupasz téglafalakból és deszkákból álltak, szegénységet, egyszerűséget és egészen különleges Mária-tiszteletet sugároztak. Az új kolostorban Maximilián vezetésével húszan (2 páter és 18 fráter) kezdte meg a kolostori életet, a fráterek száma két évvel később már száznyolcra emelkedett. A Szeplőtelen Szűz lovagja továbbra is folyamatosan megjelent. Ivó testvér következőket mondta a niepokalanowi alapításról: „1927-ben Varsó mellett egy nagy telket kínáltak eladásra. Tulajdonosa Drucki- Lubecki herceg volt. Kolbe atya tudomást szerzett a dologról, ám a provinciális a vételárat túl magasnak találta, ezért nem utalta ki. A páter ekkor útra kelt Varsó felé, kölcsönként csizmában, foltozott csuhában, vállán hátizsákkal, de telve a reménnyel, hogy sikerül majd rávennie a herceget: adja olcsóbban a telket. Isten pedig azt is megadta neki, amit kérni sem mert, a hercegre ugyanis oly mély hatást gyakorolt hosszú beszélgetésük, hogy végül a telket nem olcsóbban, hanem ingyen adta oda. Néhány nap múlva a testvérek első csoportja elindult Grodnóból, hogy fölépítse az új kolostort. A környékbeli parasztok, akik addig meg voltak róla győződve, hogy a barátok csak imádkozni tudnak, elámultak a csodálkozástól: a testvérek föltűzve ruhájukat, egyikük facipőben, másikuk mezítláb, hajnaltól estig vidáman dolgoztak. És már a második napon enni-innivalót kaptak a ' kedves szegény testvérek' a környékbeliectől, akik maguk is beálltak segíteni.” Ivo testvértől azt is tudjuk, hogy „Minden technikai találmányt nyomon követett. Maga is tervezett egy igen gyors repülőmotort. A háború kitörése előtt azt a tervet forgatta fejében, hogy repülőteret épít és szerez négy repülőgépet. A rádiót is fölhasználta munkájához. Állandóan önálló munkára készítetett minket. Semmit nem utált úgy, mint az ostobaságot. Volt egy külön levélszekrényünk, ahová a találmányainkat dobtuk. Niepokalanowban számos szabadalom született”.

Kolbe atya az egész világot meg akarta nyerni Krisztusnak és a Szűz Anyának. Egyik mondása volt, hogy „Szeretném, ha a Szeplőtelen Szűzért porrá őrölnének!” 1929-ben missziós kisszemináriumot alapított. Egy évvel később a Távol-Keletre indult négy testvérral, hogy új missziókat alapítson. A fizikuma gyenge volt, emiatt egyetlen állomás megalapítását tudta befejezni, Nagaszakiban. Itt a papnevelő szemináriumban filozófiai előadásokat tartott és a helybeli papokkal japán nyelven (egy hónappal megérkezése után) megjelentette folyóiratát Seibo no Kishi címmel. Ivo testvér így tudósít a kezdeti időszakról: „A missziós buzgóság négy testvérral együtt Japánba vitte a pátert, anélkül, hogy ismerte volna a nyelvet, lett volna pénze, vagy bárki is várta volna ott őket. Ezt írta onnan: „A hó beesik a hálónkba. Az eső a fazekainkba csorog. Kínlódunk, hogy megtanuljuk a japán írásjeleket. Testem tele van kiütésekkel, nem bírom a japán konyhát. Jaj, testvéreim, milyen nehéz dolog a honvágy!” De egy hónappal később niepokalanowi társai ámulva olvasták a következő táviratot: „Ma szétküldtem

az első számot, ami tízezer példányban jelent meg”. Egy év múlva Nagaszaki elővárosában már új ferences kolostor állt, amely a Mugenzai no Sono (A Szeplőtelen Szűz kertje) nevet viselte. (1945-ben az atombomba ledobását az épület épségben túlélte, senki nem halt meg, aki a kolostorban volt.) Az épületben nyomda is volt, amely 1930-ban tízezer, 1934-ben már hetvenezer példányban nyomtatta folyóiratát, a japán Lovagot. 1936-ban további kissozemináriumot nyitott japán gyerekek részére, de Indiában is járt kolostoralapítás céljából, illetve Sanghaj városában (Kína) is szeretett volna kolostort alapítani. 1936-ban hazatért Lengyelországba, ahol három évig az általa épített niepokalanowi kolostor házfőnöki tisztségét látta el. 1939-ben elment a már német megszállás alatt lévő Lettországra, azonban is semmilyen tevékenységre sem talált lehetőséget. A háború kitörése után, 1939-ben negyven társával együtt letartóztatták, azonban négy hónap után szabadon engedték őket. 1941. február 17. napján a Gestapo újra letartóztatta, tekintettel arra, hogy rádióján németellenes műsort adott, ukrán, zsidó és lengyel üldözötteket bújtatott, menekülésüket segítette. Május 20-ig a hírhedt varsói Pawiak börtönben volt. A cellába „egyszer belépett a parancsnok és észrevette a csuhás embert. Megragadván a rózsafüzérét, egészen közel húzta magához, és arcába üvöltötte: 'Igazán hiszel ebben?!' Majd a válaszra -- Igen! -- addig ütötte-verte a szerzetest, míg az vérrel borítva el nem terült a cella padlóján.” Varsó után Auschwitzba szállították, ahol a 16.670-es rabszámot kapta. Itt a vérszomjas Krott parancsnoksága alá került, aki gyűlölt minden politikai foglyot, de első sorban a lengyeleket és papjaikat. Abban a lágerben a rabokat súlyos fatörzsek cipelésére kötelezték. „Krott, valahányszor elhaladt előtte Maximilián páter, mindig végigvert rajta. Egyik délben kikeresett egy különösen nehéz fatörzset a számára: Kolbe atya végső erőfeszítéssel vette magára, és ingadozó léptekkel indult meg vele. 'Futólépés!!' – ordította a parancsnok, Kolbe atya azonban erejét veszítve összerogyott. Krott odalépett hozzá, és csizmájával az arcába tiporva ordította: 'Majd megmutatom neked, te naplopó, mi a munka!!' A 'naplopót' deresre fektették, és ötven botütést mértek rá. Amikor kínzója megtörölte izzadt homlokát, a páter nem mozdult többé. Csizmájukkal rugdosták le a véres testet a pocsolyába. Krott hanyagul néhány gallyat vetett a halottnak vélt fogolyra. Később rabtársai vitték be a betegszobába.” Közel egy hónappal később, augusztus 1-jén egy fogolynak sikerült megszöknie, emiatt megtorlásul a blokkból tíz foglyot éhhalálra ítélték. Amikor Franciszek Gajowniczek meghallotta, hogy ő az egyik fogoly a tízből, felzokogott: ha meghal, felesége és két gyereke egyedül marad. Maximilián atya amikor ezt meghallotta, felajánlotta, hogy vállalja az éhhalált a családapa helyett. A táborparancsnok a felajánlását elfogadta. Az elítélteket egy sötétzárkába zárták. Végig imádság és ének hallatszott ki, amelyet az Atya vezetett. A halottakat bensőséges imádsággal búcsúztatta. Két hét után már csak egyedül ő volt életben. Nem tudták megtörni. Végül egy tábori hóhér ölte meg Nagybaldogasszony vigíliájának estéjén (1941. augusztus 14.) fenol-injekcióval. Bruno Borgowiec fogoly, akinek a halálkamra takarítása volt a feladata, így emlékszik vissza: „Amikor kinyitottam az ajtót, Maximilian Kolbe atya már nem élt. Arca különös fényben

ragyogott. Szeme tágra nyílván egy pontra szegeződött. Mintha elragadtatásban volna. A látványt sohasem fogom elfelejteni.” Egyik fogolytársa így emlékezett: „A páter haláláról az egész táborban beszéltek. Ő nemcsak egy embert mentett meg az életnek: tettével sokakban fölébresztette a bátorságot ahhoz, hogy túléljék a tábort. Fel tudta ébreszteni bennünk az emberi jóságba vetett hitet.” Testét, ahogy a többiekét, elégették. VI. Pál pápa 1971-ben boldoggá, II. János Pál pápa 1982-ben szenté avatta. Franciszek Gajowniczek, aki helyett Kolbe atya vállalta a halált, 1995-ben halt meg.

Irodalom:

- <https://archiv.katolikus.hu/szentek/0814.html>
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Maximilian_Kolbe
- <https://www.magyarkurir.hu/kultura/szent-maximilian-maria-kolbe-aldozopap-es-vertanu>
- <https://www.vaticannews.va/hu/egyhaz/news/2018-08/kolbe-atya-szeretet-vertanu-emlekezeti.html>
- <https://ujember.hu/akiert-kolbe-atya-felaldozta-eletet/>
- Jan Dobraczynski – Balássy Péter: Maximilian Kolbe, Ecclesia Könyvkiadó, 1982.
- Kolbe A szeplőtelen lovagja (Válogatás Szent Maximilian Kolbe írásaiból és gondolataiból), Etalon Kiadó, 2019.

A cikk írója: Rizmayer Péter, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen diplomázott magyar és esztétika szakokon. Korábban tanított, jelenleg projektmenedzserként dolgozik. 15 éve van az AQUILA Közösségben, az AQUILA Magazinban és a Túllépésben is rendszeresen publikál.

Pável Márta

UFÓK léte... C.G.JUNG KONTRA AQUILA

Lehet, most ezt a cikket olvasva, több pszichiáterben, szakmabeliben felmerül a kérdés, hogy mer egy teológiát végzett nő kritikát gyakorolni a nagy pszichiáter írása felett. Ez két tudomány, s ha ütközik a kettő, az szót kíván. Habár az ufókkal való foglalkozás sem nem pszichológia, sem nem teológia. Mivel ebben a témában nincs autentikus tudományág, ezért aztán mindenki beleszól, akár ért hozzá, akár nem...

Azt halkán megjegyzem, a teológia sokkal öregebb és kiforrottabb tudomány (több ezer éves), mint a pszichológia a kb. 200 évével. Sokféleképpen lehet az embert magyarázni, de én nem vagyok olyan ember, aki akár hatalomnak, hírnévnek behódol, mert van egy nagy igazságtudatom, amelyet elmélkedésekben kapott erővel Isten táplál, és én ennek a szemével tudom csak nézni ezeket a dolgokat. Amit alábbiakban Jung ír, azzal én sajnos nem tudok egyetérteni. Menjünk a részletekre.

Jung az ufókról írt könyvének a címe – amiből idézek – Carl Gustav Jung: Titokzatos jelek az égen, Kossuth Kiadó, 1993.

Eddig nagyon sok elemzést olvastam életemben az ufókról és mostanáig a kedvencem volt Jung, különösen az *Emlékek, álmok, gondolatok* című könyve miatt. Igaz, hogy utána már volt pár csalódásom benne, de ez a könyv, amit most próbálok összevetni a mi felfogásunkkal, ez a számomra kiábrándító. Ugyanis, ha elfogadom amit ír, akkor azt kell megkérdezzem, hogy Jung egyáltalán van-e, mert az ő elemzési stílusában mindent másképpen magyaráz. Az alig kétszáz éves pszichológiai tudománynak nincs mindenható kinyilatkoztatása, sok tévedésnek néz még elébe, ez biztos.

C.G. Junggal kapcsolatban elfogadom a jó szellemi képességeit, és hogy a pszichológiában úttörő munkát végzett, a kortársaival együtt. Ha melléteszem szinte kortársát, Karl Rahnert, a nagy teológust, filozófust, papot, aki ezt is írja: Mégis, e tapasztalatok („határhelyzetek”) az emberi egzisztencia legmélyére hatolhatnak be, s valóságos transzcendencia-élménnyé válnak, amelyet Rahner misztikus élménynek nevez... Kissé meglepő a két gondolkodó közti mélységi különbség. Rahner el mert szakadni az anyagtól úgy, hogy normális maradt, és mégis mélyen misztikus. Sőt, azt is vallja; „a holnap hívő embere vagy ’ misztikus ’ lesz, olyasvalaki, aki valamit ’ megtapasztalt ’, vagy nem létezik többé”. Megdöbbentő Rahner szubtilis, fennkölt gondolkodása, mely nem félős, hanem szabad, míg Jung szinte szánszalmasan nem mer túllépni a szokásos emberi kereteken, szerintem félve, hogy nem lesz eléggé tudományos. No, itt a nagy különbség. Rahner Isten segítségével felemeltetett az emberi materiából, mer Istennel száguldani, s nem érdekli, milyen retorzió lesz a sok értetlen kortársától. Neki nem gond a Szentlélek tüze, míg Jung nem győzi mindenféle módon magyarázni, ami nem is meggyőző.

Jung sajnos nem ilyen, nagy kár. Elfogadom, hogy a maguk területén, volumenében mindkettő kiváló volt. Tehát itt ellentmondás van, a problémám az, hogy mindkettő kiváló gondolkodó, de tapasztalatom, logikám alapján a Rahner felfogását tudom elfogadni, nem a Jungét.

Mielőtt részletezni kezdeném, a kifogásaival azt úgy érzem, hogy egy misztikumától megfosztott embernek a képét közli, s ez, amit ő talál, nekem kissé az új világrendhez hasonló kiüresítés érzetét adja. Ha belemélyedve olvasom, olyan nekem, mint az agykontroll, kapirgál, de nagyon vigyáz, mélyre ne menjen, talán maga is megijedne tőle. Így az egész a kérdésre választ nem ad, az ufók hitét is le akarja teperni, de igazából ebben a kérdéskörben ez egy kicsit meghabosított nulla, sehova sem jut el.

Fele könyv után, megvallom, felületesen olvastam, illetve nem részletesen, mert amikor belemegy az UFO témával kapcsolatban a szexuális elemzésekbe, akkor erősen Freud jut az eszembe, mert erősen hasonló felfogása. Engem egyrészt az UFO témában nem érdekel a szexualitás – s nem is lényeges... –, ha pl. az ufók oválisak, akkor a nőnek a nemi szervére vigyenek vissza mindent, ez nálam elég szánalmasnak tűnik. A 31. oldalon az van az UFO álomban, ebbe is mindent belemagyaráz; a tudattalant, az archetípusokat, ősképeket, álom szimbólumokat, stb. Intelligensen rávezeti az olvasót, hogy ez nem az, aminek látszik, magyarázatában minden tudott anyagát fel is használja, indirekt kimondja, hogy becsapjuk magunkat, nem látsz semmit, illetve nincsenek is ott... csak képzelik. Én viszont, a falusias, azt mondanám, hogy nyugodjon meg, szerintem őt meg „becsapja az esze”.

Aki az írásaimat eddig olvasta, tudja, hogy meggyőződéses UFO, idegen lény tudó vagyok, tehát innentől nekem Jung akármit magyarázhat, pl. azt, hogy nincsenek, csak különböző okok miatt képzeljük, akkor sem fogja elhíttetni velem, mert én – Vele ellentétben – tudom, hogy vannak, s ez mindenféle pszichológiai agyalgástól független. Egy nyitott embernek meg sem fordulhatna fejében, hogy nincsenek más értelmes lények a Világegyetemen, vagy nincsenek a Földön velünk és nem volt kapcsolat. Az, hogy kivel volt kapcsolat(?)..., kivel nem, ez egy másik kérdés, valószínűleg Vele nem. Mégis, akár tetszik, akár nem, az Univerzumok sokasága tele van léttel, nagyon különböző léttel. S ha jungi akarok lenni, akkor elmondhatom; mindenki elképzei az összes többi magának-☺. Mégis, vannak, ma is vannak félős emberek, akiknek ezt nem lehet elmagyarázni, mindig fognak találni szellemi szintjüknek megfelelő kifogásokat. Lelkük rajta. Igaz, most többen azt mondhatják, hogy én elfogult vagyok, nem elfogult vagyok, hanem tudok olyan igazságot, amit Jung láthatóan nem tudott. Hogy a tudattalan provokálja a tudatunkat, s ez mind a világi jelenségekben szinte jelen van, vagy valami hasonlót illene elfogadnunk..., hát nem. Azt mondom, hogy a tudatunk olyan értelemben teremtő; ugyanis az ember a tér-idő nélküli Istent nem bírja felfogni, sem a működését megérteni. Isten előre tudta – ugyanis örök jelenben van –, hogy a Tőle kiváló/elvándorló lényeknek milyen igényei vannak, ennek megfelelően előre teremtett a vágyaink nyomán világokat. Ő tudta, hogy mit akarhatnak a lények és igényeinek megfelelő világot, földet, anyagot teremtett, így indirekt módon teremtő az

ember, és – szerintem – ezt is nevezik tágabb értelemben majának. De ez nem azt jelenti, hogy azok a dolgok, amik még nem ismertek, azokat elvessük és a kezdetleges (és még sok ellentmondást, kiforrást igénylő) pszichológia annullálja. Szinte az emberrel egyidőben voltak idegen lények a Földön (is), vannak erre utaló jelek, zömmel vannak festmények, szobrok, épületek stb, semmi jogunk, okunk ezeket letagadni. A Bibliában is vannak akár isteni vagy néha annak vélt jelek, de hogy para dolgok is léteznek, az biztos. Nem magyarázhatunk meg mindent a pszichológia eszköztárával. Ha szakítunk ezzel a dologgal, akkor vallás, misztika, parajelenségek, ufók, stb. mind kiiktatásra kerülhetnének, viszont az emberrel ezek vele járnak..., nem olyan „steril” mint pl. Jung szeretné. A könyvbe bevágták Illés szekerének ábrázolását, ugyan nem tett hozzá bővebb kommentet, de ha az ő gondolatai nyomán haladunk, akkor az egész Bibliát áthúzhatjuk, mert mindenki igényének megfelelően kitalálhat bármi kifogást. Ehhez mi emberek túl kicsik és buták vagyunk, hogy közülünk bárki is megtehetné! A nagy okoskodásban nem szabadna a fürdővízzel a gyereket is kiönteni. Nagyon fontos lenne különbséget tenni, finomra hangolni magunkat, abban is, mi igaz, mi nem, mit nem értünk, de van stb.!

Biblia, Kiv 7,10 „Mózes és Áron a fáraó elé járultak, és úgy tettek, ahogy az Úr parancsolta. Áron a fáraó és szolgái elé dobta a botját, s az kígyóvá változott.” Tudatunk, akarattunk valóban így is működik: a pusztában mikor megfogta a kígyót, az bottá változott, elméletileg azt tehet, amit akar... és már nem fél. Jung igaz, meghalt, de ezt ajánlanám minden hasonló elveket vallóknak, menjenek szembe a jelenséggel, elemezzenek racionálisan, rugalmas aggyal és nyitott lélekkel, meglátják, sokkal többet megértenek és sokkal színesebb, elviselhetőbb, kellemesebb lesz ez a világ. Igaz, ha félelem nélkül, kíváncsian, elfogadóan lépünk az ismeretlen felé, nagyot haladhatnánk a megismerésben.

Jungnak ezt a könyvét olvasva úgy érzem, hogy a fizikai 3 dimenzió és a többi dimenzió is elveszik nála, valamifajta tudattalan képzelődésben.

39 oldalon olvasható, hogy láttak egy lencse alakú ufót, hogy ez módosítja az őskori ábrázolásokat, a tudat újkeletű szerzeményein.

Jung szerint úgy kéne gondolkodnom, hogyha például láttunk már lencse alakú ufót, ez is valami tudati kivetülés, mert eddig a gömb volt a menőbb. Igen, ez lehet felhő is, meg nem is. Ha összekeverjük a dolgokat, és hiszékenyek vagyunk, jól félrevezethetjük magunkat, s ez eléggé veszélyes. De az sem áll, hogy minden megközelítést egyféleképpen magyarázzunk, mert ez az embernek olyan érzetet ad, hogy semmi sincsen, de azt is a tudattalan teremti...–☺.Természetesen vannak hamis dolgok, lehetnek képzelődések, egy megrázó álom is, de ha egy élményt kb. egyidőben öten is láttak – anélkül, hogy előtte tömegpszichózisba részesültek volna –, akkor is képzelődésnek, a vágyak teljesedésének venni(?), nem valós megközelítés. Bizonyos jelenségeket előfordul, hogy egy kamera is felvesz, ez elég objektív, akkor miért magyarázzuk másképp, és miért tagadnak le mindent, holott akik látták, ettől teljesen megváltoznak?

Jung ezt a könyvet jó pár évtizeddel ezelőtt írta, de már akkor is így állt hozzá, és ennek a felfogásnak mai napig sok neves képviselője van.

A 42. oldalon az egy UFO látott nőnek élményét írja le, látott lény szeme félig kék, félig fehér. Jung úgy elemzi; ez megfelel az ég színeinek. Ja jó, akkor innentől kezdve mit mondjak? Hogy meg kéne kérdezni, hogy az ég igaz? Vagy az is kivetülés? Hát létezik-e, mert akkor lehet, hogy az se, mert csak mi gondoljuk így, hogy van rajta a felhő meg egyebek. Ha kell, én is el tudok innen lavírozni még ettől is vadabb területre, s mindent le is tagadhatok, nem?

A 46. oldalon ...(a szerzetes) biológiája szükséghelyzetekben, szükséghelyzeti kompenzálása és spontán lelki jelenségek lépnek fel, víziók, hallucinációk...

Jung leírja, hogy a szerzetes/remete lelki élményt igyekszik szerezni és ebből a célból ítéli a földi embert nélkülözésre.

Hát nem így van. Miért nem? Azért, mert az ember – csendben, halkan megjegyzem, a testből és lélekből álló szorosan összefonódó egyed –, aki a lelki működésének hatására gondolkodik, és az agyában valamifajta biofizikai biokémiai működés megy végbe, ami látható cselekedeteket produkál. Ha ezt a fizikai túlsúlyt lehalkítja az ember, mikor nagyon lelki életet akar élni vagy misztikus élményeknek teret ad, akkor ezt a kb. felezett állapotot, megpróbálja visszaszorítani. A mai ember ugye világos dolog, hogy nem Istenhez akar menni, hanem a fogyasztásnak, a diszkónak, az italozásnak, a szexnek, satöbbi él. Aki meg akarja a misztikus élményeket élni – ilyenek is vannak –, azokat az embereket pedig a visszaszorítják, láthatóvá tételüket is korlátozzák (főleg külföldi országokban), hogy ne az legyen hangsúlyos. Nem hagyják, hogy arra menjen a szekerük, amerre a lélek vezényli, a magasabb rendű működés felé.

Az 58. oldaltól pár részen keresztül a pókkal kapcsolatban ír, az ufók elemzését, akiknek pók formájában is megjelennek. Írásaimból már ismert, leírtam ezeken az oldalakon is, volt egy pókos ufó élményem. Egy nyári este hallottam egy hírt, hogy valahol Amerikába leszállt egy ufó egy farmer előtt és az rálőtt. Ezen én nagyon fel voltam háborodva, hogy primitív létünkéről adunk tanúbizonyságot, és mondogattam magamban; én soha nem bántanám egyiket se, és hogy miért kell bántani, ezzel is nem teszünk jót. Negatív bizonyítványt állítunk ki magukról, satöbbi, ilyen gondolattal feködtem le. Tudva lévő, hogy nekem pókiszonyom van. Amikor aznap éjjel, éjszakai teliholdnál nyitva volt az erkélyajtó, egyszer csak azt éreztem, hogy kint állok az erkélyen, mozgásom lebévult, tudatom teljesen ép volt, de szemben velem az ablakig érő, kb. 1 méter magasságú pók állt. Fekete volt, szőrös, mosolyogtak a szemei. Beöltötte a 130 centi széles erkélyt ez a pók, nagyobb volt terjedelemben, mint én. Valóságban tudtam, hogy ha most tudnék mozdulni, akkor leugranék, mert annyira félek tőle. Mivel látható volt, hogy megmozdulni se tudtam, néztem a póknak a tenyérnyi szemeit, tenyérnyi szeme mozaik szem volt, és ebben nem tudom mennyi, de vagy 100 részecske is volt és minden egyes részecske engem tükrözött. Láttam, éreztem, hogy vigyorog a pók. Sajnos már ott, akkor is tudtam, hogy ez az én leckém, kiszedték a tudatomból valahogy, hogy legjobban a póktól félek, és hogy ne mondjak

ilyeneket, hogy én nem bántanám – ha tudnám. A félelemben vagy az iszonyatban sok mindent megtesz az ember. Reggelre, s azóta is, kristálytiszta emlékeztem a történetekre. Nagyon elszomorító kép volt amivel szembesítettek. Én sem vagyok jobb, én is bántanám, csak a forma teszi, hogyan. Ez súlyos nevelésem volt, én saját magamra biztos, hogy nem találnék ki ilyet. Ezen az alapon is látszik, más véleményem van a jelenségekről.

Azt elismerem, hogy Jungnak fáradságos és nagyon munkás lehetett ennyi tudást összeszedve ennyi cáfolatot közölni, hogy bizonyítsa az igazát. Magam nem szándékoznék ilyen hosszan ezzel foglalkozni, mert nekem aztán teljesen mindegy, hogy ő mit gondol, de még az is mindegy, hogy azok mit gondolnak, aki nem hiszik az ufókat. Tudom, nem lehet – és nem is akarom – ezzel az írással meggyőzni őket, maximum ez az írás arra jó, hogy aki eddig is így gondolta, az belátja, hogy vannak más nézetek is.

Igazából nem tudom miért félnek az emberek a tényektől, vagy az életük megváltoztatásáról, vagy mitől..., de valamitől félnek.

Az biztos, hogy – a 88. oldalon olvasható – kiválasztottság érzésére van szükség ahhoz, hogy ki ne csússzon a talaj a lába alól... írja egy emberre. Ezzel sem tudok sajnós egyetérteni, mert a kiválasztottság érzéssel – ami messze nem azért van, hogy ki ne csússzon a talaj a lába alól –, teljesen más történik. Persze vannak, akiknek hamis érzései vannak, ezt elfogadom. De ha kiválasztott, akkor csúszik ki igazán a talaj a lábunk alól, mert az a fix anyag egy finom talajjá változik, ez a fix működés egy finomabb működéssé, durva dolgok szubtilisebbekké változnak, s az egész lényünk megváltozik. Igen, mondhatjuk azt is, ez talaj megcsúszott. Tehát nem azért kell, nem azért van kiválasztottság érzése, hogy ne csússzon ki a lábunk alól, hanem azért, hogy mi fölszálljunk s lent is legyünk, fönt is legyünk, és mindent meg tudjunk csinálni, amit Isten nekünk mond.

A 90. oldalról idézem „Az az üzenet, amelyet az ufó tolmácsol az álmodó embernek korprobléma, amelynek exponense minden egyes ember.”

Gondolom, mi a korprobléma..., minden kornak megvolt a maga problémája, de mindenkor találkoztak és ábrázoltak ufókat, mióta feljegyzés van. Ez nem csak a világháborúban volt így, előtte is. (Ennek ma széles irodalma van, nem írom ide.) Azt nem mondanám, hogy az álmodó embernek nem lehet jósló álma, vagy üzenet jellegű, bárhonnan is jön...! Az igaz, hogy az embernek kellenek emocionális szakaszok az életében, racionális szakaszok mellé, mert csak szuper gépiesen gondolkodó nem lehet. Aki szerves anyagból, benne hormonokból és nyomelemekből összetett ember, akit még a Hold vonzása is hajtogat.. az bizony ki van téve a nem misztikus, racionális ember szemében abnormális dolgoknak, jelenségeknek. Igen érzékeny lény az ember, akinek halhatatlan lelke van, bizony, olyan dolgokat is megtudhat, amit kevésbé érzékeny soha nem tapasztalhatna meg. Itt egy szelekció van. Ha az ember ilyen, és az embernek ezen a világon kell élnie, akkor az ember segítheti, észreveheti a többi lényeket is,

akiket nem álmodik, nem a tudattalanja hozza elő, hanem vannak, annyira vannak mint ő maga, pont annyira!

Ettől miért kell félni, miért kell a tudatalattiba tenni, nem tudom, de vélem. Jung egyáltalán, hogy gondolta, hogy ezekben az univerzumokban egyedül vagyunk, mi, akik még a Tejútrendszernek is a periferiáján élünk...? Nem kellett volna a tudat alá, ősképek stb. közé sorolni ezt, mert ugyanolyan tévedés, mint a geocentrikus stb. világkép volt. Nevetséges, hogy mi vagyunk az egyetlen értelmes lény, s ez már százalmas, csak fel kell nézni az égre, ez nem igaz. Ez az emberek „tudományos” megtévesztése, nem értem, miért tette.

Jung szerint, ha ufókat, fénytűzet, egyebet látnak, ha hangot hallanak, azt úgy mondja, hogy képzett komplexumok, archetipikus képződményekről van szó. Képzeld, komplexumuk van és most, hogy merjünk egy ufót látni-☺?

Az utóbbi időben sokat látni olyan UFO felvételt és tapasztalatot, amikor nagyon hosszú hasáb megy az égen. Az egész olyan, mint egy jó nagy természetes csík. Valamilyik reggel nézem egy űrhajó fellövését, az űrhajó pont így nézett ki, hosszú csík. Igen, erről ráismerhetünk, s vagy a mi űrhajóinkat látjuk, vagy nem, mert a mieink nem tudnak megállni, össze-vissza menni és hirtelen eltűnni. Igen, mindent tudományosan is ki lehet forgatni, én ezt elhiszem és mindennek be lehet bizonyítani az ellenkezőjét is, hát ha még komolytalanra fogjuk.

Végezetül, azt elismerem, hogy nem minden jelenség valós, mert nem is az. Elismerem, hogy lehetnek pszichikai hátterű képződmények, betegségek, vágyak, túlérzékenység, egyebek, hogy UFO jelenségek észlelnek. Viszont azt is el kellene ismerni szkeptikusoknak, hogy erős szelekció kell; vagy mindent megmagyarázok és nincsenek, vagy ha olyan a jelenség, akkor vannak. Így lenne korrekt. Ahogy a Nap felkel, ahogy a fű kizöldül, úgy az ufók is megjelennek a Földön és ebben a kapcsolatban – már akivel tudnak – az ember nem tagadja le, hogy lehetnek. Az, hogy úszik a felhő, amit meg se tudok fogni, és mindent belemagyarázhatok, ami csak jól esik. DE ugyanakkor a felhő olyan valóság, ami megöntözi a földemet és lehet belőle termés, pl. ezt sem lehet letagadni.

Egyrészt érthető a pszichiáter féltése, és az emberiség idézőjeles óvása (biztos sok örültséggel volt dolga...), hogy ne higgyen el mindent, egyrészt jogos, másrészt minden túlzás rossz. Fontos megmaradni a józan mértéknél, és hogyha UFO akkor UFO, ha nem UFO, nem UFO! Ha láttam valamit, akkor nézzek utána, és ne képzelődjek, ha nem tudom megmagyarázni semmivel, és más se, akkor bizony adjak teret annak, hogy azok más világi értelmes lények is lehetnek. Az ember, ha nem rugalmas, és mindent elutasít, soha az életben nem fogja a többséget megismerni, sem kapcsolatba lépni velük, mert ők tudják, ki milyen.

Irodalom

Carl Gustav Jung: Titokzatos jelek az égen, Kossuth Kiadó, 1993.

Lukács László Biográfia és doxográfia Karl Rahner misztagogikus teológiája
<https://szentiras.hu/SZIT/Kiv7>

Varga Péterné/ Pável Márta, katolikus hittanár, az AQUILA h.r. vezetője, 40 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója. Két könyve jelent meg (Akinek füle van a hallásra, az hallja meg, valamint A misztikus teológia alapjai) és egy Hazafelé címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu, AQUILA Magazinban és a Túllépés n.é. lapban, valamint a blogokban.

Impresszum

Kiadó: AQUILA Civil Társulat, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Felelős kiadó: Varga Péterné/Pável Márta, Szeibert Márton

Honlap: www.aqp.hu

E-mail: varga.marta@aqp.hu

Telefon: +36 20 7777440

Nemzetközi azonosítószám:

HU ISSN 2064-7700

Bankszámlaszám:

UNI-CREDIT bank

10918001-00000038-58540003

Fő- és felelős szerkesztő: Varga Péterné/Pável Márta,

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Főmunkatársak, szerkesztők/lektorok:

Nagy Varga Katalin, lektor

Rizmayerné Márkus Edit, lektor, korrektor

Marton Janka, lektor, korrektor

Pável Ágnes lektor

Oroszi – Kuzmich Kinga, korrektor

Rizmayer Péter, lektor, korrektor